

Kome pravo, kome krivo, ponoviti ću riječi moje majke izrečene prije puno godina, bio sam u desetoj, kad je mama rekla:

„Sinko moj, u vrijeme kad smo curovale moja sestra Ljuba i stričeva kći Ane, mnogi su govorili da od njih dvije visoke i lijepe, zgodnije dvije ne dolaze pod naš Zvonik. I ja sam to znala, ali sam uvijek u sebi mislila, da bolja, poštenija i Bogu vjernija od mene ne dolazi pod taj Zvonik“!

Do kraja mamina života znao sam da je tako, ali sada znam da jučer 15.08.2010.godine blizu tog zvonika, pošteniji i časniji nije bio, a koji se nije molio niti misu i prodiku (propovid – napovid) slušao.

Da malo podsjetim. Vjerujem ja u boga Ra, kao boga Sunca cijelog svijeta, a ne samo egipatskog, ali i u Nikolu Teslu i njegovu električnu energiju, koji je s tim u vezi u starogradskoj vijećnici 24.svibnja 1892.godine, Gradskoj općini predlagao izgradnju centrale izmjenične struje i među ostalim rekao i ovako:

„Smatram svojom dužnošću da, kao rođeni sin svoj zemlje, pomognem gradu Zagrebu u svakom pogledu, savjetom i činom“!

A Ian Charnas, idejni začetnik „**Tesla orchestra**“, projekta inženjera i umjetnika iz SAD-a, dana 15.08.2010.godine kazuje:

„Nikola Tesla je naš idol“! (Volio bih da sam jučer bio s njim).

Pa dalje nastavlja:

„Da sam katolik, išao bih u Vatikan, da sam musliman, išao bih u Meku, no ja sam znanstvenik i idem u mjesto iz kojeg dolazi, ono u što ja vjerujem, ja sam ovdje u Smiljanu, u mojoj Meki, mjestu gdje je rođen Nikola Tesla“.

Nadam se da mu nitko od nas nije "odao" našu „dragu“ tajnu **da rodno mjesto majke Nikole Tesle na njegov 154. rođendan nema struje**, ali da to zna naš predsjednik Republike, naši zastupnici u Saboru i naši ministri u Vladi, te da to u nikom slučaju ne mogu „revidirati“ kao povijest Hrvatske, jer je to točno i istinito.

Oni eventualno mogu do Teslinog 155-og rođendana 10.07.2011.godine omogućiti da tamo bude struje, ali svakako molim da to barem bude do 24.svibnja.2012.godine, kada će biti 120 godina od Teslinog govora u Starogradskoj vijećnici u Zagrebu.

Za tu godišnjicu to može učiniti SDP-ova većina u Gradskoj skupštini, kad već ne može „revidirati“ Koalicijski sporazum o izgradnji 10 domova za starije i nemoćne u Zagrebu, jer taj je Sporazum točno potpisan, a isto tako će i točno biti neizgrađeno 10 domova i to „revidirati“ izgradnjom neće moći.

Znadeš li Ti gospodine Ian Charnas u koju si zemlju došao, i koju Tesla tako divno časti „...kao rođeni sin svoje zemlje...“. Mislim da je bolje da ne saznaš!

Gdje ti to, mili moj, grliš i obujmljuješ spomenik, kao da je živ Nikola Tesla!

Teško se može našu umirovljenučku muku pretvoriti u šalu! Proglasiti, da je kod nas još uvijek, "zakon" David Štrbac i njegov Jazavac pred sudom. Pa onda, "uživati" i govoriti:

"Dobre vlade. . . spasila me"! I tako dalje i tako dalje!

Znači da je radi toga što tako dalje ne može i što oni koji su u ovo stanje uveli, iz njega nas ne mogu izvoditi. Oni moraju otići.

A to onda nije nikakva REVIZIJA POVIJESTI, nego takvu povijest treba zapisati i za nju znati, ali se od nje sasvim svjesno i razumno moramo odmicati i tražiti novi put i novi izlaz.

Oni što su nam ovo napravili nikako ne mogu „biti upisani zlatnim slovima u Hrvatsku povijest“!

Radi njih je u spomenutoj ANALIZI napisano i ovako:

Opravdano je odmah naglasiti, da je politička elita, dolaskom na vlast voljom građana-birača 22. 04. 1990. godine, vrlo brzo, **voljom svoje političke (a ne stručne) moći - razvlastila ogroman broj zaposlenih, pretvarajući njihovu imovinu, stvorenu viškom nedovoljno plaćenog rada, a kojom su autonomno upravljali** - u državni posjed.

Ta "pretvorba" se nije temeljila na Ustavu, pa se država ponašala **kao da je stvarni vlasnik, a ne što jest postala - samo posjednik.**

Zapravo je od početka nastala prinuda i nasilje, kao aktivnost, koja proizvodi i odražava siromaštvo, što omogućava nastajanje bogatstava i enormno bogatih pojedinaca.

U općem neredu i, može se reći, protuzakonju, a ustvari osmišljenom i organiziranom samouništenju (kakvo u povijesti nije poznato), određen broj dobro probranih, naglo se je počeo nenormalno, nemoralno i neprirodno bogatiti.

Zanemarivali su činjenicu, da se ne može postati vlasnik neke imovine, koja se dobije ili kupi od nekoga, tko joj nije vlasnik.

Naprосто je nepojmljivo u ime kojih je viših ciljeva, ta politička elita, **uzela sebi za pravo da rasloji društvo na klasu siromašnih i na kastu bogatih.**

Ti se bogataši (iz ratne i poratne "pretvorbe") počinju ponašati bez ikakvog ili **uz veliko pomanjkanje etičkog rasuđivanja, bez osjećaja djeluju bez ikakvih obzira kao s jednom vrstom ludila, koje ih goni prema antisocijalnim nagonima.**

To su neke teške vrste nasilja, koje je ovaj narod trpio, a to još uvijek, do dana današnjeg teško trpi.

Svaki razborit čovjek, ali i skupina ljudi, ako svoj narod povedu u nepoznato, pa zalutaju, trebali bi moći priznati pogrešku, vratiti se na početak i uz narodnu podršku odabrati novi pravac.

Ali ako i toga ne bude, **klasa siromašnih ljudi u Hrvatskoj**, u koju sada spada svaka osoba, kojoj su mjesečna primanja na razini ispod 55% prosječne plaće, **biti će na pogrešnoj pretpostavci, da će umjesto nje netko drugi, za nju razrješavati stanje siromaštva.**

Bez promjene stanja svijesti biračkog tijela, samo će se status siromaštva prenositi na potomstvo,

pa će težnja da budeš svoj na svome slobodan, siguran, ravnopravan, zaposlen i zadovoljan, ostati samo neostvaren san.

Kada je postalo jasno, da rezultati i potrošnja dolaze u veliki raskorak, i da se osobna i svaka druga potrošnja mora smanjiti, **udar smanjenja najteže pogađa najbrojniju ranjivu skupinu -umirovljenike- u čijem sastavu je i najveći broj invalida sa invalidskim primanjima.**

Ovakav ekstremizam i teror nije poznat u zemljama sa prihvatljivim načinom organizacije radnih odnosa, doprinosa i umirovljivanja.

Možda je osobito važno **da prihvatimo kako je jedna od najvećih nepravda, neprimjerena i nehumana raspodjela sredstava za osobna primanja izražena plaćama i mirovinama.**

Zakonom o mirovinskom osiguranju iz 1998. godine, s primjenom od 01.01.1999. godine, i Zakonom koalicijske vlasti, 03.01.2000. godine, o povišenju mirovina radi otklanjanja razlika u razini mirovina ostvarenih u različitim razdobljima **dat je takav "pečat", da ih se može nazvati "fašistoidnim" ali i bez znaka navoda!**

To nove umirovljenike, u prijelaznom razdoblju **dovodi u nezamislivo nepovoljan položaj kod nas, a Zakon je, uz prisutnost svih nas, koji smo za vrijeme njegovog usvajanja još bili zaposleni, ali i koji smo tada bili umirovljeni, nedopustivo neprimjetno, bez suprotstavljanja prihvaćen.** Osobno na promociji koalicijskog zakona, isti ni kao papir nisam htio pipnuti, uz pomisao i napomenu, da bi mi se njime mogli otrovati prsti jedine ruke.

Ti Zakoni su, ne po narodnosti, po rasi, po vjeroispovijesti, već po iznosu novca za

mirovinu, odredili točno one ljude, koji će to primati, za odstrel na smrt.

Koliko samo ima upitnih događanja, koja su učinjena i po uputama, odlukama, uredbama i zakonima se odvijaju? Mnoge je bilo lako ne učiniti, pa teškoće ne bi nastale, a mnogima se je moglo i moralo suprotstaviti.

Kod rasprave u Privrednoj komori Hrvatske o izgradnji koksare na Jadranu, jedini sam predlagao, da se ne gradi u Bakru. Nije bilo po volji. I sada tvrdim, da je ista (oprostite - nacionalistička) euforija i gradila i rušila koksaru u Bakru.

U drugoj prilici (u to vrijeme) govorim, da umjerenije ističemo naš turistički dohodak, jer ako dođe do odvajanja računa, može nam taj novac za 5 do 10 puta biti premali za uvoz sirovina, repromaterijala i poluproizvoda iz drugih republika i pokrajina.

Mi smo to "riješili" drukčije. Obustavili smo mnoge proizvodnje. Sirovine i drugo nam ne treba, ali i ne izvozimo svoju proizvodnju na to područje.

Mladom slovenskom funkcionaru, na dužnosti u Beogradu, rekao sam 1975. godine, da mojim (izmišljenim imenima) Šiptarima iz nekog malog sela kod Podujeva ne treba "Gorenje" iz Velenja. Pitao je, zašto? Kažem mu: "Nemaju struje u selu, Janez, moraš im pomoći, da budu potrošači tvojih proizvoda, pa ćeš više dobiti, nego što daješ pomoć. Nikad nerazvijeni čovjek nije izrabio razvijenog". Bilo je još to ga u razgovoru. Prije niti desetak godina, Bytov institut u Ljubljani, potvrdio je osjetno veću korist Sloveniji, od ulaganja u nerazvijene.

Kao da u ovom dijelu moram ubaciti sada nama u Zagrebu, da debelo trebamo utvrditi kako su područja "pod posebnom državnom skrbi" također država Hrvatska, i da im maksimalno moramo pomagati u ukupnom razvoju.

Prihvatili smo demokratsko višestranačje. Od 22.04.1990. godine vladaju samo oni (među

njima i zastupnici umirovljenici u drugim strankama i članovi HSU-a),
što su se ponudili da hoće, znaju i mogu.
Ponuđeno! Obećano! Izabrano!

Sve su to stečena prava, u koja se mnogi zaklinju i traže da se u ta stečena prava ne dira. Ako bi bilo tako, lako možemo idući unazad doći .do prava roba-gladijatora, koji dobro hranjen i treniran ima pravo doći pred cara i reći: "Care, Bože, pozdravlja te onaj, što odlazi u smrt"! A što je na 100-dnevnoj proslavi otvorenja Koloseuma u Rimu evidentirano, da su gladijatori ubili 500 lavova, a da ubijenih robova u **evidenciji uopće nema. Pa oni "nisu" bili ni ljudi ni životinje.**
Za njih nema evidencije.

Svakako da za nas mora vrijediti poruka, stav i pravilo, **da odlučno obuzdamo sve vidove prevelike-prekomjerne potrošnje tako, da se potrošnja uskladi sa ostvarenim dohotkom, a teret stabilnih ekonomskih odnosa snose svi društveni slojevi-svi građani,** a ne samo preveliki broj siromašnih, kojima se upućuju poruke, da treba štedjeti. Da, štedjeti treba, ali onaj tko može i ima.

Radi ukupnog društvenog stanja (općeg) i svih zala i poteškoća, koje su se ispriječile u zadnjih 15 godina i dalje se isprečuju (kao prepone) i suprotstavljaju htijenjima i naporima ka opravdanim pomacima prema uspjesima, koji su mogući, **sve znanosti, a naročito ekonomske, tako i druge društvene, dužne su i moraju i na sebe preuzeti veliki (svoj) dio kako znanstvene, tako i profesionalne, moralne i društvene odgovornosti.**

Ali je veliko pitanje, s čim i kako može rezultirati loša i neprincipijelna politička i znanstvena povezanost, kod nas se na djelu potvrđuje i potvrđeno je.

Političari i znanstvenici moraju se dobro međusobno otvoreno, pogledati u oči i na djelu svojim radom i stavom odlučiti, što pred građanima, koji su im dali povjerenje, mogu opravdati.

Rad, stvaranje i raspodjela vode se organizirano i osmišljeno. Tako je moguće predvidjeti kretanja i rezultate. Hajduci to nisu mogli, pa su kod raspodjele plijena noževi imali presudnu ulogu. Suvremeni se čovjek toga mora odreći.

Nama se dešavaju i hajdučki plijen i hajdučka raspodjela. Kad učinimo pogrešku i jednoj grupaciji neosnovano dademo pre-više, **pogrešku ne ispravljamo, već se drugi javljaju da se njima, u pogrešnom udjelu priključe.**

A mladi znanstvenik (pitanje je, hoće li poslije toga ikad biti akademik) iz Instituta "Ruđer Bošković" kazuje, po svome, istinitu misao: **".još važnije je da ih se ne dovodi u priliku. da obrazuju mlade ljude, jer bi nam se moglo dogoditi da takvi proizvedu nove klonove vlastitog sebe, a to bi bilo pogubno".**

Ovo upozorenje je važno i naročito riječi "nama" i "pogubno" **jer se u mnogome to pogubno, nama dogodilo.**

Kod ovoga što se nama pogubno dogodilo, važno je znati da to, dugo traje i da to osjeća i zna mlad čovjek, jer iz njegove misli proizlazi da je to najvažnije zaustaviti, jer je to sa dobrim korijenom, dok bi oni pravi, istinski akademici i profesori morali osjećati veliku nelagodu i žalost, što se to i uz njihovu prisutnost i neslaganje ipak dogodilo.

Samo kad je raspodjelom zadovoljan najveći broj građana, postoji pretpostavka i mogućnost, **da dođe do većinskog zajedničkog htijenja i entuzijazma. kojim se radna sredina prihvaća kao svoja vlastita.**

Bez toga ne može biti velikog odricanja i zalaganja na svim poslovima, niti se može lako i brzo pokrenuti nova industrijalizacija zemlje, koja jedino može pretpostaviti, da ćemo postepeno sve više,

u većim iznosima, svjetskom tržištu plasirati svoje proizvode i usluge, ali uz optimalnu dobit, što će nam omogućiti bolje rezultate i viši životni standard.

Svakako, da uvijek postoji mogućnost, kad se za izuzetne rezultate, bilo koji pojedinac, u bilo kojoj struci, može posebno visoko nagraditi. **Ali to ne može biti redovna mjesečna naknada.** Za redovan rad, praćenje usvojenih odredaba, tehnoloških rješenja, uhodane proizvodnje, prosječnosti, rutinsko obavljanje poslova, postoje opća pravila u raspodjeli.

Ubacujem moju 17-estu godinu, kad sam došao kući i mami rekao: “Mama, naša baka Marta je baš bila dobra, a ne kradljiva kako si nam ti govorila, ona je iz kuće sina koji ima, preko ceste nosila sinu i njegovoj djeci koji nemaju“.

Isto tako sam mami rekao:“Mama moja, ja sada točno znam što je ono značilo kad je baki Kaji, baka kojoj ne znam točno ime, a mislim da je Soka ili Sovija, da se na velikim kućama i štalama crvene radničke kožice, kao što je bilo i na našoj onako velikoj štali“.

Ovdje je namjerno kraj izvadaka iz ranijih tekstova, a tko hoće može saznati što je Nikola Tesla mislio o preuzimanju narodnih dobara, a da je sve stvarao da bude u korist svih ljudi na svijetu.

Hajdemo ovom prilikom i radi nas i našeg Nikole Tesle govoriti da se kad se radi o ćirilici i latinici, u Hrvatskoj postavljaju jednojezične, ali na dva pisma napisane table, te da je to nama i Nikoli Tesli na ponos.

U Zagrebu, 10.07.2016.

Nikola Vicković

